

UJ K O R

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

Megjelen minden hó 1-én, 10-én, 20-án.

Előfizetési ára:

Egész évre	12 korona (6 frt)
Fél évre	6 korona (3 frt)
Negyed évre	3 korona (1.50 frt)

Szerkesztő és lap tulajdonos

FLÓR GYÖZÖ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szeged, Polgár-utca 17. szám.

Hirdetések felvétele ugyanott.

Kéziratok nem adnak vissza.

Nemtörődömség, nembánomság.

Lélektani problema-e még, vagy már megfejtett pszichológiai (lélektani) jelenség-e az emberek életében a nemtörődömség, a nembánomás, s magasabb formájában az indolentia, (közömbösség) vagy a resignatio (önmegadás) akkor, mikor az az ember a társadalmi élet határain belül él, sőt egyébként annak igen „mozgékony” és „vidám” tagja: az mellekes, tény az, hogy az emberek lelki életében vannak ilyen jelenségek. Nevezzük e jelenségeket úgy mint fennebb, vagy nevezdük lélektani érzéketlenségnek, vagy satnyaságnak, vagy közönyösségnek, vagy lelki restségnek, vagy bárminek: **bizonyos az, hogy eme jelenségekkel az életben mindenütt és mindig találkozni lehet, ahol oly dolgok iránt hivatik fel a figyelem, mely a lélek mozgékonyaságát, cselekvő képességét, esztetikai (széptani) fogékonyaságát feltételezi.**

A lélek nyilatkozásainak is ép úgy, mint minden egyéb dolognak és tüneménynek a természetben két szélsősége, vagyis két sarka van az ugynevezett aranyos középuton kívül. A dolgok eme kettős állapotát az absztrakt (elvtől) tudományosság duplicitásnak (másodlatnak) nevezi.

Az egyik szélsőség, a pozitív (tétéles) sarka a léleknek, a genialitás (lángeszűség), a másik a negatív (nemleges) sark, az idiotismus (tájszó), vagyis a bárgyuság; a mi azután e két szélsőség között van egyenlő távolságban, az a közép vagyis a határvonal és ettől jobbra és balra a léleknyilvánulások hullámvonalai körben futó hurjai nagy mennyiségben léteznek. A nyilatkozások negatív (nemlegesség) sarkától a közép, vagyis a választóvonalig terjednek az intelligencia (értelmesség) alacsony fokán álló, a normális (szabályszerű) lélek életének közönséges tüneményei: míg innen a pozitív sark felé fokozatos emelkedésben terjednek a magasabb intelligencia (értelmiség), a talantum (észtehetség) körvonalai.

Azonban maradjunk — miután minket ez érdekel — az előbbinél.

A tudott közönyösség, vagyis a szándékos indolentia, a megmerevedett nemtörődömség körvonalai körül-

belül a normárvonal és sark között a középen lehetnek, mivel a sark felé a lélekműködés a bárgyuságig, ellenben a választó határvonal felé a lélekműködés a közepességig jut.

Csodák a természetben nincsenek, minden rendkívüli jelenség tünemény, s a tünemények természeti törvényen alapszanak s csak a törvényrevel fejthetők meg.

Eme rövid bevezetéssel kezdem meg cikkemet. Ez szükséges volt azért, hogy az elmondandók indokait találják benne.

Tudvalevő, hogy valamely reform mindig ellenzésre, mindig közönyösségre talál, legyen az bármely társadalmi kérdés, bármely intézmény, vagy bármely fennálló rend, szokás, vagy állapot reformja, vagy végre valamely intézmény és állapot létesítése.

A nemtörődömséggel, a merev közönyösséggel találkozott az Országos pinczéregyelet eszméje is általánoságban.

Mert eltekintve egyes városok ügybuzgó tényezőinek lankadatlan tevékenységétől: azt tapasztaljuk, hogy az eszme melyet azt „Ujkor” felvetett, nem talált kellő fogadtatásra és ennél fogva az ügy még eddig nem tudott magának hathatós támogatást kivívni. Miért? Azért, mert az emberek, a pinczerek egyszerűen nem hisznek az eszme megvalósíthatóságában és a terv keresztülvihetőségében.

A mozgalom gyupontjában, Szegeden nem hiányzik a cselekvési erő, a lelkesültség. A vezető egyéniség, az „Ujkor” szerkesztője hatalmas tetterejének bámulata és száma példáját adta a programmban, melyet a lap első száma közölt s melyvel az Országos pinczéregyelet megalkotni akarja. Minden cikkéből mint világító fátyla emelkedik ki az a nagy szellemi erő, mely képes egy egész társadalmi réteget egy reformatióba belelelkesíteni.

De az alvó tetterő, a makacs részvétlenség s az a nemtörődömség, a legkitartóbb, a legszívósabb akaratot is képes megbénítani, vagy legalább meggyöngyíteni, mert hiszen az sincs vasból. S ekkor előáll a közönyösség, kibujva sáros odujából s a megtört akaratot s a miatt a

kudarczot vallott lelkesültséget kineveti azért, mert nem volt életképes, de nem gondol arra, hogy az életképességet éppen ő nyomta el csirájában.

Azonban mi nem engedjük erőnket elveszni s nem lankad szorgalmunk frissisége.

Minden kezdet nehéz.

A kezdet nehézségeivel az Országos pinczeregylet eszméjének is meg kell birkóznia.

Az Országos pinczeregylet eszméjének megvalósításán fáradozó „Ujkor“ pinczér lapot (megtörtént; lásd a 4. számot) a mint olvasom a lapban, számos helyről visszaküldötték; nem tartották érdemesnek még csak megtartani, vagy legalább elolvasni is! Visszaküldötték bizonyosan azért, hogy ne kelljen 1 frt 50 krt fizetniük reá negyed évre.

Hát biz ez elég különös!

1 frt 50 krt megtagadni egy oly eszmétől, mely ha megvalósított: azt az 1 frt 50 krt kamatostul fogja visszatérteni volt tulajdonosának.

Pedig kinek leend majd először is szüksége az Országos pinczeregylet jótéteményeire? Tán éppen azok-

AZ „UJKOR“ TÁRCZÁJA.

Pinczér-asztaltársaságok és Országos Pinczér-Egyesület.

Hazinkban — husz-harmincas évek — a társas-élet és köröknek magvát dícső emlékü nagy hazánkba, gr. Széchenyi István ültette el. Hogy mi adatais és nemes gyömszöcsök hozott azon egy magnak hamar felnőtt hatalmas nagy fajta, azt tudják az akkor-beliek, de tudjuk mi is, az utokor nemzedek. Abban az időben a magyar nemzet mondhatni nem különb életét, mint mi most Pinczér-ek (ezen állítás ugyan egész formájában nem áll, de a hasonlásokban egyező és igaz). A szellem homályba volt burkolva — a mi az akkori viszonyok, gondolat-korlátoknak tudható be — s a lényomorúság az alsóbb osztályoknál (a középnél is még) szintén oly rémes színezet öltö. mint most a miénk. Az ipar meg éppen sehogyan sem ment. Széchenyi István gróf, a nagy hazafi, a világláttó főúr, a nagy tudomány és léngszellem mikor mindezeket látta — tudván azt, hogy ez más nemzeteknél nem így van — lelkiében mélyen elszomorodva kezdett azon gondolkozni, hogy ezen irtozatos bajoktól mint lehetne változtatni. S az eszme megjöött. Az 1825-iki országgyűlésen ugyanis a Magyar Tudomány Társaság (Akadémia) sorsa Széchenyinek nagylelkűsége folytán (egy évi jövedelmét, 60,000 forintot ajánlotta fel annak megalakítására) elődött. És ekkor hozzá látott a nemes gróf nagy eszme és céljai kivételéhez. Alapított Löwenszény-társulatot, Nemzetgazdasági egyesületet, Pesten a Nemzeti Kaszinót, a mely utóbbinak aztán példáját minden nagyobb város követte. A czélok tehát elérve lettek. Az elsőnél elérte a szellem életre lendülését s a nemzetben az érdeklődést felkeltő a tudományok iránt. A második az egyesületekkel, a társas körökkel jórészt megszüntette a közélet bajait s az ipart és kereskedelmet megindította. Szóval pedig a magyar nemzetnek Ujkorát és más nagyok hozzájárulásával (az akkori nagy tudós férfiak és költők) szellemi életet teremtette meg. Ezen ujjá születés kora, a megpezsüdt társas életet szabte meg aztán irányát a jövő, a mai Magyarországnak. A ki csak tehette, vas szorgalmat tanusítva fogott a tanuláshoz. Lent mint fent. A „haladjunk“ felszó győzött, és ha most a nagy hazafi, a leg-nemesebb gróf fölkelne sírjából, örömkönyeket írna, hogy az ő egykori eszméje s művei mint boldogítják most az ő nemzetét. A leg-alsóbb osztály, a földművelő nép közt (ezek még inkább becsülj valamine a tudományt, *mint* mi, kevés van, a hol ne volna egy

nak, kik most fagyos kételkedéssel, merev, hajlíthatlan nemtörődomségükkel az eszme megvalósítása elé akadályokat gördítenek s kétségessé teszik.

Ha tudnók, hogy legkivált nagy szállodák, vendéglők, kávéházak s restauratók főpinczérjeinek s ét-hordóinak nincsen pénzük e czélra: legkevésbé sem panaszkodnánk s nem erőtetnők a dolgót; de tudjuk pozitíve, hogy a havonként 100 forintokat megkereső pinczérnek mindig van annyi feleslege, hogy 1 frt 50 krt negyedévenként könnyen, igen könnyen nélkülözhet.

Igen: dorbézolásra, kártyára és luxusokra van pénz elég! Flanczot csinálni, oh, ott jelen van mindenki pénzével!

De valamiért, a mi a szellemet is egy kicsit ringásba hozza, a mi jövőjükről gondoskodik s kenyerüket biztosítja: oh azért nem adnak egy megpenészedett batkát sem, sőt ezek még másokat is elidegenítenek a mozgalomtól.

Közöséges szűkkeblűség!

Valóban megbecsülhetlen szellemi gyönyört okozna nekem az az eset, amidőn az Országos pinczeregylet segítségét természetesen mint tagjai éppen azok voln-

az ő érdekeiket szolgáló hírlap) sines már tán egy is (elvértve), ki az a és b-t ne tanulta volna. Hanem bizony mi köztünk még alighanem találhat olyakat, ki még ezt se tudja... De nem leszek hosszú, mert a hosszas dolgok jobbra mindig unalmassá szoktak válni. Ezt meg különben, mit itt fenn elmondottam, nagyobb résznök úgy is ismeri a történelemből. De az okot, hogy mért tértem vissza a multba, meg elmondom egy-két szóval. A mi a magyar nemzetnek volt a 20 és 30-as év, az nekünk pinczér-eknek most a 90-es.

Ugy hiszem, kevesen vannak már körülünkben a pinczér-ek között, kik ne ismerték volna már meg az Országos Pinczér-Egyesület eszméjét. A kik eddig azt nem ismerik, azok bizonyára csak abból a fajtaiból valók, kiket még a tizenkilencedik század felvilágosult korszellemé sem képes kivetkezteni a talpig tudatlanságból s nem tudja levenni róla azt a — mit így mondanak — „buta közönységet“. Tehát mi felvilágosultabbak — kik azon eszmét nem hogy csak ismerjük, hanem annak lelkes hívei is vagyunk — egy oly kezdeten állunk, mint állt nemzetünk azon század első felében. Kezdet, nagy szó ez, ennél még csak a nehézségek nagyobbak, melyeken pedig miad keresztül kell eszünk, ha czélt akarunk érni. Hogy ezen nehézségek alatt én mit értelem, azt tán önök is tudják, s a mi nem más, mint az ország minden pinczérjének legrövidebb idő alatti egybe hozása...

De mint minden dolognak megtalálhatik a nagy okja módja, úgy annak is megtalálható a sajátossága, hogy ezen nehéz kezdeten könnyen és mielőbb át, mint juthatunk. Ez pedig szerintem hirtelenben így volna keresztül vihető, ha egyszerre és mindenütt alakítanánk Pinczér-asztaltársaságokat. Egy kis dolgot beszéllek el.

A mult héten, szegedi időzésem alatt, egy jó barátom felszólított, hogy jelenjek meg vele az épp' azon este tartott összejövetelen a Pinczér asztaltársaságnak. Megvallom, eleinte szabódzatam, hogy mint ismeretlen így meg egy, s nem akartam menni. De ő nem hagyott, azt mondta, hogy az ő asztaltársaságunknál senki sem idegen és ismeretlen. És elmentünk este 10 óra után a Fekete sasha, hol már alig hiányzott egy-kettő a tagok közül. Barátom bemutatott s így volt szerencsém megismerni az Asztaltársaság választmányát Randvégh J. elnök, Horváth I. alelnök, Hegyháti S. titkár és Rosenberg I. pénztárnok urak t. személyében. Az „Ujkor“ t. szerkesztőjét, ki az elnök ural szemben ült és a többi t. tagokat is mind megismertem.

Miatha mi legkisebb fontosságu dologról se tárgyaltak volna, ileték csak ott beszélgetve bizalmasan egymás között. Pedig hát na-

nak kénytelenek először igénybe venni, kik most annyira fáznak az eszmétől s kiknek legkisebb gondja is nagyobb annál, mint az eszmét felkarolni és saját érdekében az eszme terjesztésén és megvalósításán fáradozó „Ujkor”-ra előfizetni, vagy legalább azt elolvasni!

Szégyen!

Azt a kifogást is hallottuk már, hogy az „Ujkor” nem ad semmiféle szakszerű közleményt az olvasónak! Hat bizony most még nem adhat, mert most más dolga van. Előbb meg kell építeni a fundamentumot, csak aztután lehet rá házat építeni.

Előbb meg kell alkotni az Országos pinczéregyületet s csak aztután lehet tagjainak érdekeit és céljait, szakszerű cikkekkel támogatni és előmozdítani. Minnek a szakszerű közlemény már most, ha még nincs egyet, minnek a bölcső is ha nincs gyermek?

Cikkemet eme aranyzavakkal fejezem be:

Nem henyélek, iparkodom,
Az okos szót elfogadom,
Hejh! ha mind így cselekednék,
Bizony boldogok lehetnék.

Dreisker Miklós.

gyon is nagy fontosságu tárgyról folyt a szó, az Országos Pinczér Egyesületéről. — „De mondás csak, — kérdeztem barátomat — (mert már ismertem az eszmét az „Ujkor”-ból) hát ti csak így egész csöndesen vitájtok meg ezt a nagy dolgot.” — „Sokkal jobban megy ez így, minden ceremónia, minden szónoklások nélkül. Nem szükséges itt kapacizálni, miután mindgyükünknek egy a gondolata és mint ilyenek a jót és hasznost csöndes beszéd között is megértjük.”

És igazra volt barátomnak, mert magam is fültanuja voltam, a mint egy olyan eszme vetődött fel, amelyről eddig még szó sem volt, alig észrevehető kelve ment körül az asztaltársaságban s mire oda ért, a honnan kiindult, már mindenki megtette a maga megjegyzését s ha valamelyiknek ellenkezett állítása a másikéval, egy kis megmagyarázás — és a döntés jóra fordult. Sohase hittem volna, (asztaltársaságunk még tagja nem voltam) hogy egy ilyen társaságban az ember ily kellemesen tudja magát érezni. Mint ha odahaza lettem volna, az ismerős családi körbe. Egyik a másikhoz barátságos, szívelyes és szeretettel volt. Akár csak egy sereg testvér lett volna. „Lássá tisztelt uram, az a pinczéri idegenség is milyen szépen át tud változni nyájasság és emberszeretetté.” Az „Ujkor” t. szerkesztőjének meghatoltam ezen szavai. Miért? Mert láttam szememmel, hogy minden szava égi igazság. Később tudtam csak meg, hogy az Asztaltársaság, egyszersmind Mozgalmi bizottság is. „A! már értem”, kiáltottam fel és örömet keltett bennem az a gondolat: . . . ha mindenütt, minden városban így cselekedne a t. pinczéri karj, mily hamar is válna valóság az a szép eszme s jonne létre a pinczérsgés mindene: az Országos Pinczér-Egyesület. De csak akarnak. Ej ha . . . hát aztán ki is ne akarná ezt? Iszen csak nem ment el egynek is a sütnivalója, hogy valakinek visszaütésán ezen ajánlatát: Te, én gondoskodom rólad, ellátok mindennel, segélyfel, munkával, betegségedben gyógyítalak, és mindezekért mit se kívánok tőled . . . Ez pedig egy az Országos Pinczér-Egyesület.

Az beszél így, az intéz ilyen szavakat a pinczérsgéhez. Mondom, csak van minden egyéneknek annyi kis lére valója, hogy ezt nem utasítja vissza. Azt az egy forintot, mit ezért kell nekünk havonta befizetni — kérem, az semmi. Rosenberg ur, a Szeg. P. A. T. pénztárnoka így szólt hozzám:

„Ha egy kissé az öregiből úgy magunkban fölszámítjuk, hát most háromszor, négyszer annyit fizetgetünk, mint majd akkor fogunk. Számítsa csak, t. kollega ur. Az egylete befizetünk havonként 60 krt, a betegsegélyzöbe 44—48 krt; háta megyünk — vagy újság olvasás,

MOZGALMAK.

Kivonat az Esztergomi Pinczér-asztaltársaság, egyszersmind mozgalmi-bizottság jegyzőkönyvéből.

Az esztergomi pinczér-asztaltársaság, egyszersmind mozgalmi-bizottság a megalakulás alkalmából felvett jegyzőkönyvnek röviden elkészített kivonatát hozzánk beklüldötte, a mely így hangzik:

Felvetett Esztergomban, 1898. márcz. 17-én az esztergomi pinczér-asztaltársaság, egyszersmind mozgalmi-bizottság által a „Polgári” sórcsarnok helyiségében megtartott alakuló értekezletén.

Hafner Antal ur, a Párkány-Nána vasuti vendéglő fizető pinczére az „Ujkor” című pinczér lap által felvetett s bőven kifejtett országos Pinczér Egyesület eszméjét újból és lelkes szavakkal ismerteti, a melynek melőbbi sikeres céljából ajánlotta, hogy alakuljanak át Pinczér-asztaltársaság, egyszersmind mozgalmi-bizottsággá. Az értekezlet így átalakulva választotta meg egyhangulag, mint az eszme megismertetése körül legtöbbet fáradozó és ügybuzgó Hafner Antalt elnök, Umbóh Lajost alelnök, Bayer Jenőt titkár és Villingér Belát pénztárnoknak.

Indítványba hozott és határozatba ment:

Az A. T. számára alapszabályok készítése, az értekezletek hol és mely időbeni tartása és végül elhata-

vagy egymás kedvéért — a kavéházba, ide vagy oda, ez megint belejön, csak keveset mondjunk, 2 frba: és még ezután jön csak az ügynök, a mely helyváltozásokért megint fizetünk annyit, hogy abból esik egy hónapra egy-két forint . . . Az ám, no tessék, én meg erre nem is gondoltam . . . Hja kérem, az embernek ilyen helyen minden eszébe jut, mert a mire az egyik nem gondol, az felülök a másiknak és így aztán világozodunk ki, hogy: igen, ez is baj, az se kéne, meg amaz is jó volna.” De végére járok.

A szegedi Pinczér-asztaltársaságunk még megmutatták rendszabályait is, a melynek paragrafusai nem több nyolcz-kilenczél. „No, — mondanám — ezeket még betöve is könnyen meg lehet tanulni.” De azért Hegyháti Sándor ur, a titkár, nem akarta ezt, adott mindjárt egy-két példányt. „Ugy is vidékre megy kártárs ur, vigye tehát ezeket is magával és ne mulassza el vidéki pályatársaink figyelmét erre felhívni s juttassa eszükbe, hogy ezen nagy céljainkat is csak így valósíthatjuk meg nagyon rövid idő alatt, ha a társas kör és társas élethez már is hozzá szoktatjuk magunkat.

És én nem felejtettem el jó Hegyháti Sándor urnak ezen szavait és eddigi biztatásainak nem mondhattam, hogy ne lett volna fogantaja. De még itt is felhívom szeretett kártársam figyelmét, hogy ezen szép és kedves életet, a társas életet (asztaltársaság) iparkodjanak körükben meghonosítani. Ha asztaltársasági rendszabály kell valakinek, forduljon az Hegyháti Sándor ur, a Sz. P. A. T. titkárhoz. Küldő ö szives örömmel mindenkinek, ez a mindig csak meg is közhosszont szorgalmazás és szem előtt tartó nagy ügybarát.

Azon szöveg és kedves emléket keltő perczekért pedig a Szegedi Pinczér-Asztaltársaság T. Elnökének és tagjainak ezen a helyen is megisztelő és üdvözölő szavaimat fejezem ki, mig drága hazám t. pinczéri karának b. figyelmébe ajánlom, hogy alakítsanak — bármi kevesen is legyenek — mindenütt, minden városban „Pinczér-asztaltársaság”, honosítsák meg maguk közt a társas életet és így egymással bízalomban, testvériesen — nem is igen kell törekedniök s mégis sokkal hamarabb, sokkal sebesebben jön el az a pillanat, a melyben mintegy meglepetten látjuk, hogy: fennáll már az Országos Pinczér-Egyesület.

A mi a magyar nemzetnek volt a husz és harminczas év, nekünk pinczérnek még mindig az a kilenczvenes . . .

Vidéki.

roztatott: az esztergomi mozg. bizottság — a győri mozgalmi bizottság példájára — a főnököket tagokul bevalasztani, a melynek elfogadására küldöttséget választott kebeléből és menesztett azokhoz. Továbbá működését kiterjesztve: a közelebb fekvő s kisebb városokat, mint Léva, Ipolyság, Balassa-Gyarmat és Érsekújvárt hatáskörébe vonta. Végül még, mint a magyar pinczéri kar létjövőjéért küzdő és annak megteremtésén fáradozó »Ujkor« pinczér lapra köteleztetett minden tag legalább egy negyed évre előfizetni, a mely előfizetési penzek beszédesével Villingér Béla pénztárnok bizatott meg. Mindezek elrendezése után az asztaltársaság lelkes éljen szavak között egyhangulag határozta el üdvözölni a szeged-győri mozgalmi társ bizottságokat, a mely üdvözlét átadásával — lapjában — Flór Győző, az »Ujkor« szerkesztője kérétt fel, kit is még megjelnevezve, az asztaltársaság a legjobb hangulatban osztott szót. — Az első értekezleten jelen voltak — mint az Esztergomi A. T. egyszersmint m. b. tagjai — a következők: Hafner Antal elnök, Umhőh Lajos alelnök, Bayer Jenő titkár, Villingér Béla pénztárnok. Bremsperger Béla, Horváth Sándor, Mészáros Ferencz, Suska János, Meysler Ferencz és Polgar György t. tagok.

Üdvözlét Szeged és Győrnek.

A szegedi társ mozgalmi bizottság, mint az Országos Pinczér Egyesület eszméjének elsői hírdetőjét, a Győri társ mozgalmi bizottság, mint a hírdetett eszme első követőjét bensőnk melyéből üdvözöljük

a: *Esztergomi mozgalmi bizottság.*

Üdvözlét az Esztergomiaknak.

A szegedi A. T. egyszersmint mozgalmi bizottság márcz. hó 21-én tartott összejövetelén az Esztergomiak megalakult mozg. bizottságnak üdvözlő átirata felolvasatván, a kitört s szűnni nem akaró lelkes éljenzés közepett ezen egyhangulag hozott határozatát jegyzőkönyvileg megörökíteni rendelte el:

Az esztergomi mozgalmi bizottság, kik a jót nem késtek felismerni és törekednek velünk annak mielőbbi megvalósítására, egyenkint és összesen üdvözöljük

a *szegedi mozgalmi bizottság.*

Újabb mozgalmi hírek.

Trencsén és vidékén Dávid Sándor ur, a Bányai szálló főpinczéréje, fírad és hirdeti az eszmét. Úgybuzgó hívnöknök pár nap mulva várjuk mozgalmal tudósítását.

Komáromban Volf Berkesztély és Horváth József főpinczér urak, kik már ügyünknek a főnök urak közül is többet megnyertek, fáradoznak asztaltársaság és mozgalmi bizottság alakításán. Balogh József ur, a tiszti kaszinó vendéglője, ügyünk érdekében mindent elkövet, hogycsak az üdvös eszme mielőbb letesüljön.

*Nyitra*n Hauzer Ferencz, a Szarvas szálloda főpinczéréje, terjeszt az eszméket és alkot mielőbb mozgalmi bizottságot.

Békes-Csabán Leitgeb József ur, a Fiume szálló t. főpinczéréje, a mozgalmi bizottság és asztaltársaság megalakulásán fáradozik, a melyben nagy segítségére van Freibergér Márton ur, a Korona kávéház tulajdonosa, a még nem régen közszeret- és becsülésben részesített főpinczér kartársunk.

Losonczon Schermann Kálmán, a Vigadó szálló főpinczéréje, buzdit és alkot mozgalmi bizottságot.

Brassó. E nagy s szép határvárosunk t. kartársai közt, Dömötör Mihály ur, a Fehérlő szálló főpinczéréje, igyekszik az országos Pinczér-Egyesület zászlóját diadalra juttatni.

Zalaegerszeg. Sastaris Gyula ur, a Központi kávéház főpinczéréjét már várjuk a bizottsági híreket.

Nagykanizsán Matajecz Gyula, a Korona szálló szoba-főpinczéréje, fejt ki buzgalmát a szent ügy érdekében. Mozgalmi bizottságot és pinczér asztaltársaságot alkot.

Nagyváradon Bayer Frigyes, a Vasuti vendéglő főpinczéréje és a Magyar királyi kávéház főpinczéréje, Pollák Gyula urak állnak a mozgalmak élén.

Kolozsvár. Rosenberg János, Rostássy Szabó István urak, a New-York szálló főpinczéréje és Pfrechy Ferencz ur, a Mágna kaszinó főpinczéréje, indítottak mozgalmat és szerveznek a szent célok mielőbbi megvalósítására asztaltársaság- és mozgalmi bizottságot.

Nyirgyházán Veiszmann Ignácz főpinczér nemes buzditása folytán a mozgalmi bizottság egy-két nap mulva megalakul.

Magán apostolok. Gődör Gyula ur, a csapi vasuti vendéglő főpinczéréje, ismerős- és barátinak az eszméket levélel küldi és hívja fel mindenit illetenkép a figyelmeket. Az eldobott szikra már nem egy helyen gyújtott tünt.

Molnár József ur, vasut-vendéglői főpinczér, Bázsiáról serkenti a közel vidéki kartársakat ébredésre. Működésének már eddig is nagy eredményét látjuk.

Ramler Rikhard ur, Garam-Berzencsöl — hol vasuti vendéglői főpinczér — küldözgeti hozzánk a kitöltött taggyűjtő íveket és nyer meg a szent ügynek mind több és többet.

Tata is megmozdult. Cziráki János és Gébris Győző főpinczér urak vettek itt az eszmét pártfogásba.

Marosvásárhely Reimnitzer Adolf, a Transylvánia szálló főpinczéréje, a szent ügyszeretettől áthatva, szervez és alkot mozgalmi bizottságot.

Mozgás mindenütt, mozognak mindenfelé. Kis- és nagy városokban a világos elmék az eszmével fáklájt gyujtanak és hordozzák körül a szabadság, a szereter s az országos Pinczér-Egyesület fákláját. Igaz szívből üdvözlötünk mindannyinak!

Trencsénből.

Nagyon tisztelt szerkesztő ur!

Becsés lapját véve önkénytelenül egy bizonyos öröm fogott el azon gondolatra, hogy mégis vannak barátaink, ügybarátaink, a kik érdeklődnek a nemes eszmékért a harcot fölvenni. Én mindig pártolója voltam minden nemes és szent eszmének s miután becsés lapjának irányja egy irányu az én nézetemmel, úgy örülök, hogy alkalmam van nézetemet itt nyilant s kifejezni.

Igaz, a mai viszonyok közt nélkülözhetlen szükségünk van egy országos s erősen összehangolt pinczér-egyesületre, mert a mai állapotok ha így maradnának, attól kellene tartanunk, hogy még jobban lealacsonyodunk, vagyis még lejjebb süllyedünk a társadalomban s még azon tiszteletet sem kapjuk meg, a mire jogosan reflektálhatunk. Es miért? Eppen ez az azon kérdés, a mely annyionkat foglalkoztat és a mely a megfejtésre anyyi dolgot ad. De mindennek meg van a maga példája. Mondjunk csak egyet a sok közül.

Volt egy atyának kilencz gyermeke. A midőn az atya közeledni érezte halálát, magához hívta gyermekeit, kiknek egy kilencz vesszőből összekötött csomót adott azon szavakkal, hogy törémek el. Elkezdte tehát a legidősebbik s próbálta mindenképen, de sehogyan sem bírta eltörni. A többiek szint így, egy sem boldogult a töréssel. Ekkor az atyjuk véven a csomót, azt feloldván, egyenkint előrelé és mondá: Lássátok gyermekeim, a milyen erősek vagytok ti együtt, ép olyan győzelmek egyenkint. Vegyünk mi is erőt példát tisztelt kartársaim. Mert bármily akarát erőt fejtünk is ki, mi egyek-soha nem vihetjük ki azt, a mit kivíthet egy összetartó és erős egyesület.

Igen, csak akkorunk mi egy országos pinczér-egyesületet, majd akkor meg fogunk győződni arról, hogy igenis, közös erő és összetartással mindent ki tudunk vinni. Mert a mi földig lenézésünk, a mi lealacsonyodásunknak az az oka, hogy nincs közöttünk összetartás és nincsen egy akaratunk. Azért tehát tisztelt kartársak tömörüljünk és sorakozzunk azon szent zászó alá, a melyen létünk, jövőnk és becsületünk van hímelve. Mutassuk meg korunknak s a jövő nemzedéknek, hogy osztályunknak tudunk becsületet szerezni, mert úgy a hogy egy más ipar vagy szakosztály tud magának orsz. együletet alkotni, arra tán mi is képesek vagyunk.

Mi a pinczérseg?

A pinczérseg oly szakma, a melyhez iparágat egyet sem hasonlíthatunk, illetve már, hogy velünk szembe egy iparos segéd sem állhat, mert mert azoktól szakmajuk azt, mint mitőlünk nem követeli meg. A pinczértől szakmája megköveteli, hogy 2—3 nyelvet beszéljen s hogy irást és olvasást tudjon. Ezenkívül pedig, hogy modora legyen, a melynél fogva az alsóbb mint a legmagasabb osztályok személyeségeihez tudja magát alkalmazni. Igen, ezt azok a más iparipályák mind nem követelik meg és mégis az azokon levők megbecsülésében részesülnek, míg ellenben nekünk nincs se tekintély, se becsületünk. S miért?... talán a borral való kérdés volna az, a mi mindezt maga után vonja?... ugyan már... Minden pályá megbecsülésére méltó, ha az tisztességes. És miért zárna ki éppen a borral való a tisztességet?... Hisz nincs előírva, hogy azt adni muszáj és az sínes meghatározva, hogy mennyit adjon az a vendég. És ha az mégis nem 2—3 hanem 5 vagy 10 krajczárral honorálja a kiszolgáló pinczért, akkor talán már neki joga van azt karakterileg teljesen lenézni. De nem, mert hiszen borral való, mint nálunk, a magasabb osztályban, habár az nem is éppen borral való néven, de létezik.

Azért is tehát a bajt, hibát nem itt kell keresni, nem ezen a ponton, hanem saját magunkban a pinczerek közt, a kik önmaguk a hibások leaflautásúakert, (tisztelt a kivételnek) a kik gyávák megtorolni azt, a mihez joguk vannak. Sokan vannak s ezek közt nem kevesek azon jómódú főpinczerek, a kik nem tartják érdemesnek azokkal érezni, esetleg azok érdekében tenni, a kikkel közös nevet viselnek, a kikkel egy pályán haladva tartoznak azon osztályba, a melybe azon nem jómódú pinczerek. Azért is hát t. kartársaim, küzdjünk a pinczérseg érdekében és mutassuk meg azon közönyöseket, hogy mire képes e pinczéri kar. Rázzuk föl őket restésg és aletságukból, hogy az igazat belátva keljenek fel, álljanak ők is azon zászó alá, a mely pályánknak tisztességet és becsületet szerez.

Legyünk összetartók, legyünk collegiálisok, mert egymás iránti becsülésünk pályánknak tiszteltét is biztosítja.

David Sándor,

Bátány szálloda főpinczérje Trencsén.

Üdvözlő levél Párisból.

T. szerkesztő ur!

Bátyámtól (London) és Dreiszker Miklós úrtól (Győr) lettem tudatva, hogy kedves hazáméki kartársaim egy nagy és nemes ezel elérésére törekednek.

Üdvözölöm mindazokat, kik a kor szavát, a jó és üdvöstit megértve, szép egyetértésben, karöltve fáradoznak az eszme sikerülésén, a magyar pinczéri kar tekintély és létjövője kivívásán. Miután meg szerény tehetőségem felajánlalom szent ügyük szolgálatának, vagyok a t. szerkesztő urak, mint minden honfi és kartársaimnak öszinte tisztelettel nyilvánítsa mellett.

Hazafias üdvözléssel

Páris, 1898. márczius hó 27.

iff. Freureisz Antal.

A nagy közönség.

A társadalm és a pinczérseg.

IV.

Magunkért nem tettünk semmit, mások meg még ennyit sem. Hogy is ne, majd még ilyen elzúllott népséggel törődik valaki. Ha Isten adott nekik egy-két forintot, azzal már nem tudják, hogy mit csináljanak. Elkartázzák-e, elbillárodzák-e, vagy pedig leeresztek a torkukon? Igazán, az Isten mért nem is ad ezeknek mindjárt annyit, hogy ne csak az egyikre, hanem a másikra is jutna. Igen ám, csak hogy Isten atyánk jobban tudja, hogy mit hogyan és miként kell. Ő azt nagyon jól tudja, hogy ezeknek még egy kis Dariusz kincse se volna elég. Elvárnék meg a harmadik öregapjuk kontó-sét is. Ezeknek éjjel és nappal mindegy. Sokszor három nap se látnak virradatot, néha meg négy-öt napig nem alkonyul rájuk a nap. «Szervusz» nekik az egész világ. Nincs egy pinczér, akit ők ne ismernek. «Ha meglátnám, biztosan megismerem» — mondják beszéd-közbe. Az fizeteket, akár csak egy könyvből, úgy olvassák azokra: ez aranybánya — volt mikor még én ott voltam, — ez is megjárja meg, csak hogy itt a gazdával az ördög se tud kijönni; amaz már nem ér meg egy pipa-johányt; a másikba meg csak dolog van, de kereset nincs. Úgy tudnak ők minderre s mindegyikre felelni, mint a pap szavaira a cigány. Pedig osztán, ha valaki jól megszorgítja őket, hogy honnan tudja azt s mikor volt ott stb., olyankor szépen a macsba hagyják magukat s kibőfentik: hát hallottam ettől meg ettől. És így aztán sokszor még az is kinyilvánul, hogy amit tudnak, azt is csak úgy hallották. Hát persze, hogy úgy hallották. Közösűrin inas korukban és suszteroskodásuk idejében elegendő volt alkalmuk megfordulni olyan helyeken, ahol pinczér alkalmazottak voltak. Az elke-szített ruhát, vagy a kipezultokat szinte vitték a pinczér urakhoz annyiszor, hogy ezen idő alatt csak rájuk ragadhatott a pinczérseg. A rossz botos inasnak ura, ha a harmadik-negyedik kihágásánál megígerte a szűre kitevését, ő már előre tudta, hogy ő ugys csak pinczérnek való. A többi ágról szakadtaknak sem volt e tekintetben külön a véleményezésük. «Gyere Gyuri gyorsan,» siettek mind a gondatlan kényelem felé. És tudták szentül, hogy eme nem kis pályá hivatásának ok nagyon meg fognak felelni. Baj is az, ha minél többen vannak, legalább így a lopott nap is hamarabb telik. Kik ezek?... Ezek kérem?... Tartoznak a harmadik rangfokozatba, alulról felfelé. Hogy nem a legutolsóba, ez csak azért van, mert folyton egy helyen vannak és nem kóborognak szét az országban, mint a két mások, akik-

ról a mult számunkban volt a szó. Ezek olyanok, mint falu helyen a templom pátrónusai, vagy legalább is ők annyiban tekintik magukat. . . Budapesten (de vidékeken is) csapat számmal rendes törzslátogatói minden ügynöki irodának. Ha vidékről jön a szakpinczér üzlet végett, szinte megjé a sok »faczér pinczér«-től, a kiktől pedig nincs mit tartani, miután ők csakis pesti üzletet vállalnak el és azt is csak »kisegetések« alkalmával. Akad ez minden héten legalább ha csak egyszer is. . . Hogy ebből megélnék-e? Meg bizon, (mint fennebb) arra az életmódra mind juk is még abból. De vegyük azt is tekintetbe: hogy ezek olyan helyekről, a hol más rendes »pinczér« a rendes körülmények között csak 1—2 forintot keres, elhozna a kisegetési díjjal tíz—tizenöt forintot. . . Hogy hogyan? . . . A mint lehet. Egy kicsinyt meglójjak azt a főpinczért is, a gazdát is, a vendéggel szemben pedig elkövetnek egy kis szemtelenséget, a miért oszt' azok mintegy kényszerítve — adják meg nekik a »borralvót« és utálják meg nemcsak ezeket, hanem az összes pinczereket.

(Folyt. köv.)

»<<

Riadó.

*Trombita szól riadóra,
Pinczérségnek virradóra.
Ébredj kartárs mely álmodból
Euredj már a tunyáságból.*

*Nem ember az, a ki alszik,
A ki mindig uatkozik,
Tenni is kell már valamit,
Ti kérditek: vajjon hát mi?*

*Nézetek szét az országban,
A munkaság hazájában:
Minden ember hogy dolgozik,
Egy sem alszik, buzgólkodik.*

*Csak a pinczér alszik mélyen,
S szórja pénzét nagy kevélyen:
Kártya-asztal, teke-szalon,
Pénze ott vesz. Mi a talon?*

*Éjjel után óra kettő,
Most ugyan csak munkában ő.
Szorgalmatos, fáradozik,
Ha éjjel nem, nappal alszik.*

*Hát munka ez, kérem szépen, . . ?
Fárad, izad, egész éven
A pinczér is, mint akárki,
Nézze meg az, ki nem hiszi.*

*No de elég ebből emyi.
Komolyabbra is kell léni:
Nézitek meg a nagy világot,
Mi történik initt-amott?*

*Szegeden és az országban,
Boraszó nagy mozgalom van.
Megalakul, mert ez kellett,
Egy országos pinczér egyeslet.*

*Jertek lársak, támogassuk,
Ezt az eszmét el ne hagyjuk,
Jöjjön minden, ki el s mozog:
Gyáva fickó, a ki pizmog.*

*Munkára fel! ne sajnáljuk,
Vezérünket ott ne hagyjuk.
Trombita szól riadóra.
Pinczérségnek virradóra.*

Dreiszer Miklós.

KÜLÖNFÉLÉK.

Felhívás előfizetésre!

Felhívunk mindenkit, kik az Országos Pinczér-Egyesület híveinek vallják magukat és kik bensejükből azon vannak, hogy azon eszme megvalósodjék és mielőbb létre jöjjön. Hogy pedig ezen szent hivatás teljesítésében mi csekély fenakadásba se ütközzünk, kérjük t. közönséget, bennünket szíves támogatásban részesíteni s az »Ujkorra« azonnal előfizetni.

Az Ujkor előfizetési ára:	
Egész évre	12 korona
Félévre	6 »
Negyedévre	3 »

Az »Ujkor« előfizetési díját kérjük posta-utalványon beküldeni.

AZ „UJ KOR“

szervezettsége és kiadóhivatala
Szeged, Polgár-utca 17.

A szegedi pinczér asztaltársaság egyszersmind mozg. biz. új alelnököt, Horváth István urat, alelnökké megválasztása alkalmával jóbarátai és ismerősei minden oldalról elhalmozták szívélyes üdvözlétükkel. Az utóbbiak között vannak Kokas Gyula és Opeltz József kartárs urak is, kik Karánsebesről üdvözölték a szent ügyek érdekében mindig tevékeny és fáradhatlan alelnököt.

A szegedi Tisza kávéházba Zalavármegyéből Mauthner József kitünő szaktársunk, mint második lépett be a napokban. A szegedi pinczér asztaltársaság és mozgalmi bizottság Mauthner urban tehát egy új és igazi ügybuzgó tagot nyert.

Dunántúli hírek.

Szombathelyen a Szabaria kávéház főpinczéri állását Gombár Gyula ur az országos Pinczér-Egyesület eszmejének egyik legtelkesb híve nyerte el.

Fürdőre. A télnek kalendárium határidejét alig hogy átléptük, már is abba az időbe jutottunk, honnan bennünket már csak egy veréblépés választ el a fürdő saiontól. Dunán tulnak egyik kies fekvésű fürdőhelyen, vasvármegyei Tarcsán, már jobbra szerződve vannak a kartárs urak. És pedig: a tarcsai fürdő Korona vendéglő két főpinczéri állására Vallner János és Szántó Kálmán szakavatottaink lettek szerződötve, míg a Jellasits vendéglő főpinczéri állását Nemes Ignátz, a szoba főpinczéri állást pedig Rehling Gyula urak foglal-

ják el. A mozgalmak e négy nagy szervezőinek minél kevesebb esős és több napos napot kívánunk tisztá szívünkben.

Vízitáció. Nem hoz ez kérem szépen senkinek se jót. Annak se, a ki bevált, meg annak se, a ki be nem vált. Az, a ki bevált, sajnálja a katonaságnál el-töltendő három esztendőt, a ki be nem vált, az meg sajnálja az e fölötti örömben elduhajázott pénzt. Mi, kik se pénzünket el nem duhajáltuk, se be nem váltunk, hát mi, mi fölött sajnálkozunk? Nagy veszteség ér bennünket, mert ugyanis arról értesülünk, hogy lapunk egyik t. munkatársát, Poós Gyula urat, a szombathelyi szorkoz-bizottság (nem a mozgalmi bizottság) nem találta alkalatlannak, a mi pedig miránk s ügyeinkre nézve elég sajnós és nagy veszteség. Ezen nagy veszteségünkben még csak az a tudat szolgál némi megnyugtatóunkra, hogy t. munkatársunk, a katonák katonája, jelen a fülhalmozódott ügyek magaslatából egész nyugodt lelkiismerettel végezheti el a három evire valóját.

Ügyünk apostolai. Herskovits Miksa, szakmánk e kiváló és széles körben ismert szeretet engyénje a Mármaros ország, azaz szigeti Színházkeret főpinczéri állását f. hó ápril 1-én veszi át. Na, tehát végre mégis miénk lesz a hegyes birodalom. Herskovits ur ugyanis, mint az Országos Pinczér-Egyesület egyik legbuzgóbb híve nemcsak M.-Szigetet, hanem kiterjedt ismerettségét a közjó érdekében felhasználva, oda fogja törekvését irányítani, hogy még a másik két nagy szomszéd város is megnyerve legyen. Így hát most egyszerre három híres helyről várjuk a kedvező tudósításokat. De ezen kívül ügyünknek ottan még egy hatalmas támogatót is sikerült megnyerni, ki pedig nem más, mint Ausländer Gyula ur, a sokáig ismert és jó hírnevű volt főpinczér és most mármaroszigeti kávéház tulajdonosa.

Kávéház átvétel. Karánsebesen a »Központi kávéház« Spitzer N. ur vette át és azt teljesen átalakítva s berendezve utjoman, március hó 25-én nyitotta meg. Ez elegáns üzletnek főpinczéri állását Kokes Gyula ur nyerte el, míg a második, reggeli számoló, Opelez József lett. Ügyünk lelkes hívei mindketten s mint ilyeneknek. kívánunk sok szerencsét tisztá szívükből.

Katinka kisasszony. . . .

— Jaj nekem, már megint siet! . . .
— Nagyon sűrű a teendő szép nagysád, ezzel pedig sietni és mindig sietni kell, de hiszen meg kegyesked is tudja tán, hogy mibe fáradsunk. . . .

— Tudom ám, országos pinczér-egyletet akarnak létesíteni, ami, ha előbb meg lenne, még magam is szívesen segítenék önöknek.

Ah, de áldott és égi jó szívecskéje van a mi szép Katinka kisasszonykánkknak, még ő is szívesen segítene, csakhogy mielőbb jöjjön létre az országos p. egyesület. Üdvözleni akartam őt e kedves szavakért, de mint egy kis angyal, észrevétlenül már ekkor elrepült, elsieltet. Ejnye no és még ő mondja mindig: »már megint siet.«

De ezen helyen nem is mulasztom ám el, hogy ne üdvözöljem és kérjem, hogy ezen szívesem és szép indulatában, bennünk továbbra is részesítsen.

A szegedi pinczér-ség köréből. Elkerülték bennünket, utolsó megjelenésünk óta kétszer is tartottak összejövetelt. Nagy dolgok történtek, mind a kettőnek volt valami nevezetessége. Az elsőn ugyanis Feig Ede ur, az asztaltársaság tagja állott elő egy indítvánnyal, a melyben ajánlott ő egy saját magától kitalált eszmét elfogadásra. Az eszme ugyanis az volt, hogy az asztal-

társaság készítsen minden tagja számára egy emailírozott (zománczozott) kis gomb alakú jelvényt, ellátva azt Szeged város színeivel és hozza határozatba, hogy azt minden tag köteles nagyobb ünnepekre, gyűlésekre vagy az A. T. összejövetelein a kabát felső gomblyukába fel-tűzni. Az A. T. ezen indítványt nem hogy csak magáévá tette, hanem arról még egy űst is szerkesztett és vett fel az A. T. rendszabályai közé. De hol legyen ez készí-tve? Külföldön, és nekem nagy ismeretegem van Berlinben, mondja Feig ur! Dejsze ezzel idézett elő egy olyan vihart, a melyre Blau ur azonnal meg is jegyezte: jobb lett volna, ha ezt az eszmét Berlinben a berlini pinczér asztaltársaságnak ajánlotta volna elfogadásra. No meg csak az kellene nekünk, külföld, hát mire való a magyar ipar? Hegyháti S. még többet is mondott, csak úgy hamarjában el: Ebenspanger F.: A ki a magyar ipart nem pártolja, az nem is . . . ! Kérem, szót kérék és emelkedett szólásra Feig ur! En, hogy külföldön készítsük, nem mondtam, csak úgy gondoltam, azt se komolyan. Ejen! és a megjelölt indítványozó aztán magára vállalta a gombjelvények beszerzését akár Szegeden, akár Budapesten. A második összejövetel nevezetessége: Az A. T. egyszersmind mozgalmi bizottság már a legelső összejövetelen határozatából kifolyólag (miután az időt arra még alkalmának nem találta) megállapította saját kebeléből egy küldöttséget meneszteni a t. főnök urakhoz, hogy azokat felkerjék, miszerint a pinczér-ség szent ügyének, az országos Pinczér-Egyesület eszméjének célja megvalósításában elvben hozzá járulni és azt párfogásába venni kegyeskedjenek. Erre vonatkozva csak a legkésőbbi pillanatban kaptunk hírt, a mely így szól:

A szegedi pinczér-egylet elnöke, alelnöke és a többi főnök uraink megnyerve az igaz szent ügynek.

A jól kitanított halottkém.

Mg. Egy kororvos a Zomborban megjelenő orvosi szaklapnak a következőket írja: Harminczek közegeből álló körömben egyik közegeben a régi kitanított halottkém lemondott állásáról, mert a faluban mindenki halálmadárnak eszolta, a mit a felesége nagyon megrestelt. Új halottkémeket ekkor a falu kániszának tiszteletre méltó személyében fogadtak. Körutamban megfigatottak a közeget, az új halottkémeket is meg akartam ismerni, s az időn át mag az előkészítetk, a halott kemlési bizonyítványokat néztem át, a hol következő epületes dolgokat találtam:

A halot neve: Sándorfalva.
Polgári állása: tisztességes ember.
Családi állapota: gazdag család.
A kor neme: 50 évesnél több.
A halál oka: kiöntötte az epe, vagy megette a méreg.
Az alatt megérkezett a halottkém. Azon kérdésre, hogy hogyan ismeri fel, ha valaki meghalt:
— Hiszen az legkönnyebb — felelt: — Ha belepek az udvarba s látom a hazielkeli sirsát s hallom a sirsót asszonyok dalát, biztosan tudom, hogy meg van szegény halva.
— Hát hogyan tudja mitől halt meg?
— Hát hiszen, ha tudott volna tovább élni, csak meg nem halt volna! Meghalt, mert magához szoltotta az Ur!

Világos felvilágosítás. A Tisza szálló éttermében leül egy vendég s mielőtt meg az ebédhez hozzá lána, rendel egy »világos sört.« A bortüőtől, ki a megrendelt italt viszi, kérdi a vendég:

— Minő sör ez fiam?
— Világos.
— És honnan van?

— A csapról, mondja minden cselzatoság nélkül és komolyan a bortüő, a mely felvilágosítást a vendég tudomásul véve, nyugodtan issza meg sört.

Szálloda és kávéházi eladások legnagyobb díkretió mellett. Bővebb felvilágosítást ad a Szegedi pinczér-egylet elhelyező iroda, Templomtér 6.

Felhívás a szállodások, vendéglősök, kávéosk, pinczerek és kávé-seged urakhoz. Tisztelt Kartársak! A jótékony, valamint jól felfogott érdeklődésünk felhívom a kartárs urakat, hogy nyugdíj intézetünkbe haladéki nélkül beiratkozni szíveskedjenek, had kezdje meg az az áldást hozó intézmény minél előbb működését. Egyelőre csak beiratkozni kell, minden fizetési kötelezettsége nélkül, hogy az országos központ a tagjai közötti kiállításra és szétküldésében akadályozva ne legyen. Beiratkozni lehet Ábrahámovits Mór ügyvezető urnál S.-A.-Újhelyben, ki a beiratkozási ivatek, kívánatra postán is nagyon szívesen elküldi, tisztelettel *Csernyiczky István*, „magy. kir. szállodás” mint a leendő választmány elnöke.

Kávéházi alkalmazottak! Kávéházi pinczerek, tekeőrök valamint kaszímók és kávéseleányok, nemkülönben bortük (*Piccoló*) első rangú kávéházakban felvételnek.

Arcképek és bizonyítvány másolatok, legközelebb Április hó 10-ig a szegedi pinczér egylet irodába küldendők, cím: Pinczér egylet Szeged, Templomtér 6.

Felkérjük mindenki ezen hirdetést a fent említettek között terjeszteni!

BAJOS DOLGOK.

A t. értelmiség és az „Ujkor” előfizetőinek b. figyelmébe.

Megjelent az „Arad és Vidéke” márcz. 24-iki számanak újdonsági rovatában:

Az előfizetés szerzés mikéntje. Minden dolognak, — mondják a tudós urak a maguk választékos és előkelő nyelven — van egy mikéntje. A ki ezt a mikéntet etlalálja, az boldogul azzal a bizonyos dologgal; más nem. Mielőtt a miként fogalmával tovább foglalkozunk, érdekes hírrel lepjük meg becses olvasóinkat. Flór Győző, az Ujkor országos pinczér lap szerkesztője föltalálta az előfizetés-szerzés helyes mikéntjét, a kiadói hivatali bölcsek követ. Csálódnak, a kik azt hiszik, hogy szépirodalmi, zene-, sakk-, kláber mellékletekkel, szízfórinot karacsányi, újvi, pünkösdi és zöld-csütörtök ajándékokkal, — Zola regényeivel vagy Czudar Mihály költeményeivel lehet tömeges előfizetőket szerzeni. Az előfizetés-szerzés mikéntje, az Ujkor rendszere más. Flór Győző elküldte a bérces-völgyes hon minden pinczérnek. A második számban pedig rovatot nyitott, ezzel a címmel:

Kik és mi okból küldték vissza a lapokat?

Ebben, — hogy a hozzánk legközelebb állókról szóljunk, — megírta: hogy Aradon a Zemplényi főpinczérje, és a főpinczér „alattvalója” azért küldték vissza a lapot, mert Kormos Adolf „az aradi pinczér-ség papája” — ellensége a lapnak, a pinczerek pedig félnek tőle. Ez a nevezett pinczér uraknak fontosabb, írja az Ujkor — mint a pinczérbeszűlet. E’ pedig, ugy látszik, csak az Ujkor előfizetőinek dukál. — A többinek pedig sorra kideríti az okát, hogy mért nem kell nekik lap. Ez a miként, kedves olvasók! Ki meri majd ezután visszaküldeni az Ujkort? — Viszont azonban ne méltóztassék csodálkozni, ha a többi lapok is követik a példát, s ha legközelebb ilyeseket is lehet olvasni a szerkesztői üzenetekben:

Görvély Jacint, Muca. Ön tegnap vissza merte küldeni lapunkat. Ugy látszik, önt kellemtelenül érinti az az egyenesség és leplezetlenség, a melylyel lapunk az

ön tisztelt kollegáiról, a csalók, sikkasztók és váltóhamisítókról szokott megemlékezni. Hát csak csaljon boldogul!

Mit szólnak hozzá t. értelmiség? . . . Én csak annyit szólok . . .

T. Arad és Vidéke!

Ön az ön dolgában igen, de a „mi” s az „én” dolgomba, nem sok tapasztalat és ennél még kevesebb értelemmel bír. Tessék jól — és nem tévedni — megnézni az „Ujkor” 4-ik számát (*mert ön 2-ikat mondott*) s abban az én dolgomat, a „visszatüsitott lapokat” és meg fog győződni (még a ki kevésbé értelmes is, hogy ottan nem előfizetés szerzésről van szó, hanem ottan igenis ki vannak tüntetve azok az emberi érzelm s értelemmel bírók, a XV-ik századi felfogásu t. *pinczér urak*, a kik nem hogy csak a *nemesi* nem értenek, hanem még azt se tudják megmondani, hogy egy »tük-nek hány pizseléje van? Hogy pedig annak (visszatüsitott lapok) elbírására én (Minden Tamás, Egy ezer boldogság szerkesztője) kit tartok illetékesnek? Az Arad és Vidékét semmi esetre se. Hanem ha ezen dologba — bár mások által s elég tapintatlanul — mégis bele árta magát, ez esetben ezt a tanács formát és kérészt intézdem hozzá:

T. lapárs!

Ön azt tartja, hogy szent czélok megvalósulásáért küzd? Az „Ujkor” is azt tartja, csak hogy ennek czélja — a mit elérni akar — még szentebb! Miért? . . . szívesen megmagyarázám én ezt most, de arra kevés itt a hely. De, hogy máskor ily megmagyarázásokra ne szorulgassunk, arra vagyok bátor kémi b. figyelmet, hogy azt a pinczér-séget (a kiknek mi igenis, hogy becsületet akarunk szerezni, mert most nincs nekik) más alkalommal ily fenti semmisséggel ne tessék még jobban kivenni abból a kevés értelmiségtől is, mint a melyben most van. Inkább tegye ennek az ellenkezőjét — a miért én, minden Tamás biztosítom — hogy ezen szép és nemes tevért a magas társadalom is elismerésben fogja részesíteni. Hogy pedig ezen szavaimat be is bizonyítsam, azonnal elküldöm b. címzére az „Ujkor” 1-ső és 3-ik számát, a melyekből is hogy másként fog érteni, mint a Szűz pinczér urak és ezeknek partolói (ne tessék feledni, ezek az írás olvasási mestersegget hadi lábón állnak) tudom és hiszem szentül . . .

Az aradi pinczér-ségnek (ki ezek közé nem akarja magát sorolni, tessék kiállni, különben egy is tudjuk, hogy tiszteltre méltók ott is vannak) pedig elébe állítom Sárkány Ferenc, garam-berzeneci vasuti vendéglő, a győri vasuti vendéglő és a budapesti fiatal bortük urakat, a jövő pinczér nemzedéket, a kik a nemes dolgok megértésében rajtuk már századokkal tul vannak és meg tudták azt érteni, hogy igen is, a pinczér osztálynak is dukál egy kis élet és még egy kis megbecsülletés is.

Tessék csak t. társaság látni a következtöt.

Tek. Szerkesztőségnek

Szeged.

Üdvözöljük a mozgalmakat és kívánjuk, hogy a pinczér-ség elnyomott helyzetét mielőbb egy jobb kor valsa fel és minél jobban gyarapodjon az egyetértés és az összetartás.

Garam-Berzenca, márcz. hó 24. 1898.

Hazafias üdvözlettel

Sárkány Ferenc
borfú, vasuti étterem.

Ramlér Rikárd
főpinczér.

A szegedi Pinczér-Egylet közgyűléséből.

No ezt nem hittem volna t. gyülekezet. Dejsz' csak lettem volna én ott, — ha nincs is szózási jogom — különben egy tettem volna, mint az »Adám ur«, befizettem volna egyszerre három hónapot, csak hogy ... volna. De ki hallotta ezt, ebbe' a mostani művelt világban, hogy egy magyarországi pinczér ne tudjon magyarul — Szegeden. ! »Mindenféle Tamás«-nak, — a ki nekem unoka nagybátyám — még a eszmatizsgatója is tud magyarul, pedig csak egy slovak gyerek az Isten adta. Mint hallom egy magyarországi német pinczér elkezdett a *szegedi Pinczér egylet közgyűlésén — hol a hivatalos nyelv magyar* — hathatósan Suldigolni, meg pityéni, hogy csak a rendkívüli gyűlésen őt választák meg egyleti ügynökönek, vagy minek. — Ejnye t. tag urak, hát nem tudták szépen felkérni az elnök urat, hogy utasítsa a szót, a gyűlésen tett szavait megelőzőleg, magyarra lefordíttatni valakivel (egy bogárn mesterember is' elvégezte volna ezt.) És azt ilyenformán silabizálta volna ki. Ezt nagyon ajánlom a t. szegedi Pinczér közgyűlésnek esetleg még egy ilyen alkalomkor b. figyelmébe.

Minden Tamás.

A ki az ajtó mögött hallgatózik, a maga szégyenét hallja.

Ezen kis régi jó közmondás teljesedett be egy bak-szász uri emberen Segesváron, a ki mikor az ottani Pinczér asztaltársaság összejövetelét szótka tartani, mindig régi szokásához híven hallgatózni eljárt azon helységekhez.

A mire kíváncsi volt a Ferdinand Roth uram, azt a legutóbbi alkalommal meg is hallotta, mert éppen elezen tárgyalták a kontár korcsmárosokról (a kik csak ott léteznek kivétel nélkül), a mit nevezett ur mégis megosztott s a következő kifakadással nyitott be, hogy: »ilyen a vendégfő?« noha képzhetők, hogy a jelenlevők meglehetősen ovatióban részesítettek, a mire csakhamar sarut oldott, be sem várva, hogy valaki a társaságból hazakísérje.

A kartárs uraknak pedig azon része, a kiket a balsors azon vidékre űz, becses figyelmükbe ajánlom, hogy azt a Schässburger german fészket lehetőleg kerüljék; azt hisznen, azon 4—5 pinczér állást a magyarországi pinczérkar nem fogja érezni, a női személyzetet onnan kiűzni pedig lehetetlen. Hazafiúi szempontból is azt a vidéket kerülni egyenesen kötelesség.

Ruisz.

Nézetek.

A szegedi Fekete sas szállodásné, Gruber Gusztáv né ő nagyságának, ki szakmánknak mindig híu rokonszenvezője és annak ügyeit minden alkalommal szívélyes pártfogás- és támogatásban részesíti, a napokban volt szerencsénk hallani a pinczérségre, mely részint vonatkozott a mostni mozgalomra is. vélemény szavait. (Nekem is vannak gyermekeim és nem tudhatom, hogy idővel nem-e jutnak ők is ezen pályára, monda ő nagysága.) Nézetnyilvánítását ő nagyságának ezen sorainkban adjuk.

A pinczérség egy egész s oly külön álló szakma, a melyhez más ipart vagy mesterséget közel állónak még csak gondolni se lehet. A pinczérség a legelőkelőbb társaságokban fordul meg s a művelt közönségekkel van érintkezésben. Ruházata, viselete, modora mind urias és a műveltségre vall. Egyszóval pedig a küllátszat nem

von nagy különbséget köztük és a művelt osztály közt. És tessék, mégis mindennek daczára alábbvaló tekintélyük van, mint a legutolsó suszterlegénynek. Mikor ő nagyságának nagyjából kifejtettük, hogy mint szándékunk ezen segíteni s egyuttal felhívjuk figyelmét a most megindult mozgalomra, azt felelte: »Ez nagyon jó és üdvös dolog lenne, ha létesülne, csak hogy ez nagyon nagy nehézséggel jár. Meg is mondom mindjárt azt a nehézséget. Nem hisznen, hogy volna még egy valaki, a ki annyira kiismerte volna a pinczérséget, mint én. Mert ne higgyék ám önök (és más se), hogy az a pinczér mind pinczér, annak jó harmadát lehet venni suszter meg eszmadriának, a kik által van aztán az összeseknek nagy lenézése és a kiknek aztán hónap és évekig tarthatnak dikezőkötés a még így sem tudják a fejükbe verni, hogy az az országos Pinczér-egylestől rájuk nevezte mily üdvös és hasznos előnyökkel fog lenni. Ezt az értelmelenséget tartom én tehát a legnagyobb nehézségnek.«

Dejsz' ő nagyságának igazsága is van ám, mert i-hol a példa: már négy újság számot járattunk körül az országban és az a sok fent említett meg most se tudja, hogy az az újság mit akar, ha pedig átvássa, akkor értelmelenségének legmagasb tetőpontjára állva, azt monda: van is erre szükség. . . ? Ott van ni, ne menjünk messze, Arad még hallani se akar róla, még az se tudja megérteni. Hát akkor azokról a kis falu városokról mit szóljunk?

Egy-pár levél. (Szószertat közölve.)

— Kell-e szakiskola. —

Szombathely, 1898. márcz. 10.

Tekintetes Elnök ur!

Folyó hó 9-én tartott közgyűlésen egy levél olvasatost fel, mely terjedelmében reám vonatkozik, hogy én 50 ft honorált vettem volna fel annak fejében, hogy én egy üzletet szerezek meg a számára, hogy egy kollégánkat kiurjuk. Ezen levél hallatán, nemtelen hazugságnak degradálom.

* Most pedig a tekintetes Elnök urat kérem a felvilágosítást Kovacs Jakab kávérs urnál tessék megszerezni 897-ben, midőn Hévízen fürdőben volt, még ott egyeztek meg ere az állásra, így tehát én tejesen ment vagyok a közvetítéstől.

Elenen koholt rágalmozást csak had csinálják, míg a magyar közmondás meg nem valósult (addig jár a korszó a kutra míg el nem tör.)

Teljes tiszteletem nyilvánítása mellett, maradtam alázatos szolgálja

(Folyt. kov.)

Saláta Gyntla.

→=←

A szegedi pinczér-egylet közgyűlése.

Márczius hó 21-én éjjel 12 órakor tartott meg az Európa szálló éttermében.

Elnök Juránovics Ferenc a gyűlést pont 12 órakor megnyitva, elrendeli a mult ülés jegyzőkönyvének felolvasását, a melynek észrevétel nélkül megtörténte s hitelesítése után következett az előirt tárgysorozatnak letárgyalása.

Az elnök felhívására Kettő Károly jelenlétének az egyleti pénztár-kimutatást ismertetőn a pénztárkönyvekkel, melynek keretében Barta Lászlónak husz napi betegsegélyzési ügyi elintézése után áttért a közgyűlés az egyleti elhelyező iroda ideiglenes vezetőjének véglegesítése tárgyában, mely fölött a határozat akként hozott, hogy annak betöltése pályázati felhívás kihirdetés után fog nyerni elintéztést, a melyre nézve majd egy össze-

hívtov rendkívüli gyűlésen hoz az egylet határozatot. — Ezután következett az apróbb ügyek tárgyalása s a választmányi tagok megválasztása után az elnök köszönetet mondva a tagok megjelenéséért, a gyűlést két és fél órákor bezárta.

Egy könyv.

*Igy beszél arról mináen scutírás,
Mi elmúlt, annak nincs fellámadás.
A kor hiába volt nagy és dícső,
Csak elmúlt az, — mint nádsz őjjelen.
Az első csőkra csak gondolni jó —
A tekintetes ur, most a jelen.*

*A jelen az, ki lettre szólít-kész!
S ki a lettekben venni gyáva részt,
Arról azt mondja a tapasztalat,
Olyan sőtél, mint a nagy éjszaka
Vagy bula, mint a csizma fon a foll,
Melyet a varga oda fölszaba.*

*Más világ van most tisztelt emberek,
Nem fából csinálták a fegyverek.
A szomszéd fia még csak kis-parány,
Járni tanítják s már olvasni tud;
A nap az égén furcsán felkacag . . .
Bókol egymásnak póka meg a lud.*

*Mezitláb járni nem tudásra vall,
Mosdózni vízbe mén piszkos biculy.
A kicsiny féreg megmozdul helyén,
Bántja őt az, hogy: sárba nem marad.
Czifra ruhában okos borju lép,
Betűt tanulni fára mász: „Árad.”*

*Igy beszél arról minden szentírás,
Mi elmúlt, annak nincs feltámadás.
Jó öreg apánk bármit lett-csinált,
Az elmúlt, s példát tőle ha veszünk,
Tegyük, hogy meg ne lássa a világ,
Erre, igen erre legyen eszünk.*

Botoz.

Szerkesztői üzenetek.

Szlatortis I. Győrváros. Elismerésünk az igaz ügyszertet és odadácsért. Szomorú, hogy azt így bensőjökben is csak oly kevesen érzik. A levéllet várunk a jövő szígmig. Árad ha addig le talál jönni a fárol a gerencsér inas. Az előfőtés és a szives gyűjtésekkért hálás köszönet.

„A miénknek” Pécs. Mely részvétünk a kiállott szenvedésekkért. A mi ügyünk is sokat szenvedett ott: hátramaradásban. A mozgalmat befejezni. H. M. urat felkeresni kérjük. A közlemény szedetik, de kétség forog fenn a helyre nézve. Egy kicsit megkésétt.

Wéber Károly Szombathely. „A Bakonyok közepében nagyon Keveháza.” Ettől pedig a Gyógyos messze jár. Nagy tehát a tér háromnak. P., D., F. urak, a 3 ügyvezér, már csak önt várjuk. Győr már kérdezősködik. Árad pedig önköre vár. Hy. S., a szegedi „Proféta” rendszabállyal érkezett. Az A. T. tehát ne feledje megrakni a szent tüzből

és megnyerni mindenkit a szent érdekek érdekében fent mint lent. Üdvözlet a mozgalmistáknak.

Böccögő Orosztony. Tan csak nem végleg? A nagy hazafi megyejében már elterjedt a szent lángolás. Meg is tudja ám ezt érteni, a ki némi szakember és még hozzá hazafi! A lap ment.

Berky P. Szentes. Szentesen szentesít meg az eszmék és a megkezdett mozgalomról küldje a bevégzett tudostát. Mint ebben, mint új üzetéhez kívánunk sok szerencsét.

Saslaris Zala-E. Ott hamar fog a tűz, tiszták az érzelmeik. Az elsőket elküldtük. Mitöbb ügy és lapbarátot. Üdvözöljük a mozgalmat és annak tagjait.

Malajcz Gy. N-Kanisza. Lap ment. „Minden T.” ment. Most csak jó hírek jőjenek. A tájon mozdulatlan ne hagyjon senkit sem, köszönet a gyorsaságért.

Ramler R. G. Berencze. „Mindennek” dőhánya éppen elfogyott. De most már fújja a „Sárkány” füstöt. Üdvözöljük mi is.

Molnar Báczás. Ők még azt most sem felejtették el. Be akartak futyulni „Mindennek”, csakhogy ő nálok még alhoz is jobban ért. Persze, azt hitték már, hogy ők a kis istenek. A „templom”-ban kérjük még csak folytatni a szent beszédet. Ha jó magyarok, áhítattal fogják meghallgatni. Lapok, gyűjtők mentek.

Dani Szerencs. Az eszmét kérjük tovább adni azon a szép vidéken. Vannak-e sokan? Üdvözöljük.

Wolf Keresztely Kom. A nagy szomszéd nem messzi van. Szaporodnak-e már a hívek? Szarka L. urat ügyünknek megnyerni törekedjenek. Elsőket küldtünk, rendszabályt Hy. S. küld és mi kérjük küldeni a mozgalmas levelet. Komáromba mindig jó magyar katonák szoktak lenni.

Taraly G. Expressz magyarul „ne várj”, a „nevárj”-nak pedig értelme „siess”!

Kobas Gy. Karans. Csak a „hirt” mielőbb. Az alelnök ur tiszteletét küldi. Mi is.

Opoltz I. Karans. Az üdvözletet átadtuk, ők is üdvözik önt a szent ügy érdekében.

T. K. Temesvár. Mi itt csak egy cézéli küzdünk, azért jutalmunk a kétes siker. Ön kettős cézeli elérésén fáradozik s e fáradságért önnek díjul a „felejtetlenség” dícső kezei nyujtják az örök zöld babért. De hátha tán vannak még is egy kevesen. Jó volna M. p. a társaság. A szives támogatásért hálás köszönet.

Gombás Gy. Fogadja méltó elismerésünk mellett öszinte üdvözlünk önzetlen fáradozás és ága szívéért. Lap ment mindenhová.

Pferchy Ott értük-e még? Kolozsvár ugy látszik sziklára épült. De csak egy kis talaj legyen.

Diogenes. B. figyelmét.

Dávid S. A mint őn mondá, eljártunk mindenhol, még sincs eredmény. Oda jó volna beállítani egy kis Magyar Miskát, hátha a bécsi bácsik se haragudnának érte. De a folytatást csak kérjük. S ott, oh igen. Üdvözöljük.

Ruisz Budapest. Mint e kicsinyben, a nagyban sem kívánunk több sikert.

Veisemann I. Ny-ház. Mi van a mozgalommal? Csak mielőbb az üdvs birtéket.

Hanser Ferenc Nyitra. Ott többen is vannak még. Mint irtuk: társaság, mozgalom, az egész világ mozog.

Pollák Gy. Nagyvárad. Várva várjuk a szent László város itéletét. Onnan messi van Árad.

Marnes. Mi lesz?

Weisz Lajos Gy.-sziget. Egy kis buzdító szavakat kérünk; a jó ismerősök tán vissza emlékeznek. Köszönet a pártolásért.

Torontál. Ki mondja? Persze hogy mind fizettek. Nincs bizony anyi, csak három, ők is küldik nem soká. Ne felejtse el, hogy Győr Dunán túl jekszik.

K. Szeged. Azok nem az asztaltársaság, hanem a pénzérség halottai. Hm, lehet, de addig az ördög is elviheti őket. Lesz — oh igen.

Tobbeknak. Saláta Gyula lapunknak nem munkatársa, sohasem is volt, vagyunk hal' Istennek elegen, kik a közjót szolgáljuk és bírnak helyes írással.

G-nak K-hely. Még mindig semmi hír onnan? mikor lesz már megalakítva a mozgalmi bizottság? erre okvetlen kérünk sürgős választ. Arra a kérdéseire, hogy Saláta Gyula hol lett közvetítő, nem válaszolunk, először: mi ügynököknek és cseleedszerzőknek nem csinálunk reklámot, másodsor: ez a lap, pinczér lap és kizárólagosan a hazai pinczerek érdekeit szolgálja, különben mi nagyon el vagyunk foglalva a mozgalom szervezésével, mi nem érünk rá Önnek detektív szolgáltatást teljesíteni.

Villinger B. P. urat fel kell világosítani s erre küldöttéget meneszteni. Önök jól tettek. Első sorban nekünk kell tudnunk, hogy mit akarunk. Szeged is csak most tette azt és sikerrel. Tehát küldöttég és a félreértést helyre hozni így törekedjenek.

Schl. nr. Lapjai után kérjük utána nézni. Már kétszer elküldöttük azokat. A többieknek ment. Levél megy.

Tardy. Jövő számban.

EGYEZER BOLONDSÁG.

Borókás Bonifác.

MINDEN TAMÁSTÓL.

III.

Amennyiben itt egy keleti császárnőről lesz szó, akinak az öreg apja egy bocskoros tót volt, az édes apa nagykalapos, maga meg pedig már egy valóságos császárné.

Miként a kányák röpködnek csoportosulva folyton egy helyen, majd alá szállanak egy fára. s csücsülnek ottan, lesve-várva nagy figyelemmel a közelükben disznópörzsiséssel elfoglalt s működő népeket, hogy azok mikor mennek onnan pokolba s hagyják már ott azokat a disznó lábairól lehuzogatott körömhegyeket. Ekként fordult tehát minden szem és figyelem Bárdos Bálint felé, főleg mikor ennek még ama szavait is hallották: de most! . . . . . Csakhogy persze olvasóm: ezen szóknak értelmét nem tudják úgy, mint a Balambérszáloda t. törzsvendégei. Ok, mikor ezen szavakat hallják, már tudják, hogy lesz egy beszéd, ami valami nevezeteseiről fog szólni. Szólot pedig az emyigen:

— Ki ismert a nagykalapot? . . . és a hallgatók egymásra néztek. Tudták is ok azt, hogy ki volt az a nagykalapos? No igen, — folytatta Bárdos — a nagykalapot, aki ezelőtt vagy 50 évvel (a hallgatók közül még egy sem haladta túl a harminczötöt) lakott a kis piros pipacs-utcában a befordulónál. Tudom, hogy azt se tudja közületek senki se, miért is hogy mielőbb tisztába legyetek magatokkal, visszavezetlek benneteket a negyvennyolcz előtti időbe, a kis piros pipacs-utczába és a befordulóhoz. Itt lakott tehát a nagykalapos. Hogy mért mondom nagykalaposnak? hát egyszerűen csak azért, mert ez az ur egy fejfel — nemcsak a korabeliéknel — hanem még Szent-László királynál is magasabb volt. A beforduló — de erre is fölvilágosítlak benneteket. A kis piros pipacs-utczáról most már beszélni csak ritkán hallani, a befordulóról meg éppen semmit. Pedig ez akkor híres volt, a pesti és vidéki aranyfiatalság másról sem beszélt. Volt az pedig így. A nagykalapos háza vagy öt percznyi járásnyival beljebb esett a többi házak sorától és így a járdáról egész be kellett fordulni, hogy jól meg lehessen látni azt a gyönyörű szép leányt, aki nem ritkán szokott kiállni a nagykalapos háza elé és aki a nagykalapos leánya volt. De csoda egy szépség is volt ám az lány, az akkori lapok s krónikák ezt írják: egy fiatal mágnes fogadásból világnak indult, hogy a nagykalapos leányához egy hasonló szépséget találjon valahol . . .

— És nem talált? — kotyogtak bele a kíváncsiak.

— Hát en nem mondom, hogy nem találhatott volna, ha éppen csak ezen feltett és komoly szándékkal utazza be a világot és nem fordul vissza mindjárt a legelső határszéltől. Az ország határájánál ugyanis megállott és a dolgot kissé meggondolva visszafelé indult, szép katonatiszti ruhába, azzal az eltökélt szándékkal, hogy ezen hosszú utra okvetlen meg kell nyerni a nagykalapos leányának beleegyezését, amely nagy és

nem nemes számdokában a hatalmas végzet és a czifra katona ruha is nagy segítségére lett.

— Megszöktette? . . .

— Várjatok csak. Ezen böles elhatározásra akkor kénytelen volt és az akkori viszonyok, melyek hét világgért nem tartották megengedhetőnek, hogy egy mágnes fia holmi polgár leányt üdvözítsen egész életében, kényszerítették erre. Ezen az okori felfogáson akart tehát ő kifogni olyaténkép, hogy erről meg az ánygomazon se tudjon meg semmit, no meg a nagykalapos. Olyan időben tehát, (a nagykalapos minden nap egytől háromig a Petőfi-kávéházban volt és végezte az ő rendez három ötvenes garambolját), mikor a papa más vidékre járt, tartott szemlet a beforduló környékén a mi mágnesünk, miközben elmulasztatlannak tartotta a szép Mariná-vali (így hitták) találkozást. Ej, ha ezt csak sejtí is a nagykalapos, hogy a befordulónál mily világra szóló eseményeknek rakják le alapkövét, dehogyan is nem hagyta volna faképnél az ő igen kedves garambóli munkáját. A lányát úgy feltette mint a szeme világát. Csak egy eltevesztett szóért — leányára vonatkozva — képes lett volna valakinek esontjaat összetörni. Valaki egyszer azt találta mondani, hogy Petőfinék »a varró leány« című költeménye az ő leányáról szól. »Nem kedvezek a világ bűnös életének!« — kiáltott zord haraggal, amit ő meg is tesz, ha a közelebb állók le nem beszélik s egyuttal fel nem világosítják, hogy az ilyesmi nagy dicsőség egy leányra nézve, legfőképen meg ha az a leány varróleány. »De az én leányom nem varróleány« mondta még mindig boszankodva a nagykalapos és végre megnyugodott. Azon a délután nagy disznója volt, megnyerte mind a három ötvenest. Valóságos örömmel tartott hazafelé s mikor a befordulótól nem messze volt, még fűtörészní is rákezdett. A felesége meg mint egy felbolondult futott addig le s föl a befordulóba s mikor fejtét meglátta, egyenesen feléje: hol van Marina? A kétségbejött, megborzasztó szavakra a nagykalapos még egész nyugodtan mondta:

— Ugyan mama hagyj el, mama megnyertem mind a három ötvenest és jót kaczagott neki a nagykalapos.

— Vigye el a sátán a garamborod, meg téged is, hol van Marina? Marina nincs sehol! Marina elvesztett! . . .

Nesse neked nagykalapds. Majdnem a szomszédba esett át, midőn a rettenetes szavakra ijedetten az alacsony deszka kerítésnek dőlt. Hetvenhét ezer ördögöt látott maga meg felesége körül seregleni. Mindegyik azt kérdezte tőle: hol van Marina? Felesége párja pedig mindegyre csak azt: nincs sehol, elvesztett szép Marinám! . . . és sirt, siratta leányát.

Hej pedig ha látta volna, hogy az mily égi boldogsággal borul a szép katonatiszt keblére és kérdezi kedves csicséri hangon:

— Merre megyünk most?

— Törökország felé. . . .

(Folytatás köv.)

Minden Tamás az Egy ezer bol. szerk.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Ki állást keres forduljon az UJKOR apró-hirdetésihez, hol minden szöveg csak két krajczár, vastagabb betűkkel 4 krajczárba kerül.

Ki állást nyujt
Ki üzletet vesz
Ki elad
Ki üzlet után tudakozdék
Ki valamit megtudni akar

Ki valakinek holléteiről akar tudomást szerezni, 50l krajczáros bélyeget levélbe küldjön a kiadónvártalra s mi apruk után fogjuk az illetőt felkeresni.

Kerestetnek.

Felkerjük mindazon t. kartárs urakat, kik az itt nevezettek tartózkodási helyéről tudomással bírnak, nekünk azt értésünkre adni sziveskedjenek. Az ezért járó bélyeg s posta költségeket köszönettel fogja megteríteni a szerkesztőség.

Pásztori Adolf, Ducsay István, Gladits György, Gerőfi József volt Kis-Czell, főpinczér. **Ritter Lajos** volt főpinczér, Nemzei száll. **Baja, ifj. László Frigyes** volt főpinczér, István főherceg szálloda Budapest. **Pain Béla**, volt Nagy-Kanizsán. **Hutzinger J.** volt Thonet-udv. Bpest. **Rigó József** volt Sturm kávéh. Budapest.

A kis hirdetések

által állomást nyert egyéneknek a hirdetési költségen kívül egyéb költség vagy hirdetési díja nincs.

Pályázati hirdetés helyszerző ügynöki állásra.

A Szegedi Pinczér Egylet helyszerező osztályánál megüresedett **ügynöki állásra** alóírott elnökség ezennel pályázatot hirdet.

Pályázati kérvények írásban **1898. április 5-ig** adhatók be, az alírott elnökséghez.

Pályázók csakis pinczér szakmába tartozók lehetnek. A pályázók közül a választás az egyetlen közgyűlésen szavazás után történik.

A bővebb pályázati feltételek alóírott elnökségnél tudhatók meg.

Szeged, 1898. márczius hó 29-én.

Juránovics Ferenc,

a Szegedi Pinczér-Egylet elnöke.
Európa-szálloda.

Üjdonság minden emberre nézve.

Hallatlan olcsó árak.

1 óráknak üveg biztosítása 1 évre 30 krajczár.

Csakis hétfőn

d. e. 9 órától d. u. 3 óráig.

Bátor vagyok a t. közönségnek hallatlan jutányos ár-jegyzékemet b. figyelembe ajánlanam.

Egy óra lincsal 1 frt 50., más napokon 2 frt 50 kr., három év jótállással. Ezen óra csak hétfői napokon kapható; ugy szintén fali kerek órák bádóg rámban az előlapon üveggel 1 frt 75 kr. — csakis hétfőn d. e. 9-től d. u. 3 óráig, más napokon ára 2 frt 75 kr., mert az említett időben csakis ezen árak repulásiával és eladásával foglalkozunk.

Kedvezményes árak:

Nyolcz naphan egyszer felhuzandó zsebróra, ezüst és aranyozott ezüst 6 19-90 frt. Zenelő órák 7 frt 150 frt. Inga-órák 6-25 frtől 50 frt. Kakuk-órák 3 frtől 45 frt. Konyha-órák minden 8 naphan húszadok fel. 2.36 — 7.25 frt. Schwarzwalddi fali órák küllő-féle alakban 1.65 — 8 frt. Ebrészto-órák 1.80 — 22 frt. Zsebrák 3 — 170 frt. Órálnaczok 50 krtól 65 frt. Gyűrűk 3 frtől 150 frt. Ferfi melltűk 1 — 54 frt. Fülbevalók 25 krtól 2.90 frt.

Latesovek 3.25 frtől 24 frt. Szemüvegek acélkeretben 25 krtól 50 krt. Minden nagysággal és a legfinomabb anyagból levő üveg, megféle szemhez, orvosiag megvizsgálva, újezst keretben 1 frtől 2.50-ig Barometer 25 krtól. Olvasó nagyító-üveg csontnyéllel 35 krtól 15 frt. Stb. Ékszerre és optikai tárgyak a legjutányosabb áron javítottanak. Minden e szakmába való dolgot dusan felszerelt raktáramban kaphatók.

Órákat a következő legmértékeltb árak mellett javítok nagy pontossággal 3 — 10 év jótállás mellett: 1 zsebróra tisztításon 60 kr., 1 rugó bététel 32 kr., egy bór zsebróra tartó 8 kr., 1 db Spingfeder 20 kr., 1 órákates 3 kr., szemeüveg-tök bármily nagysággal jó erős nyagból 6 kr., 1 zsviker selyem-zsinór 8 kr., 1 óra selyem-zsinór 11 kr. Minden egyéb munkák a legolcsóbb árban számítatnák.

Egy bármily órára csak 6 kr.

Van szemérem a nagyérdemű közönség érteztien, miszerint nálam hétfőn d. e. 9-10 óráig bármily vastagabb órára csak 6 krtól kapható egyenlő háttérben az írást is felvilágosítást adni, hogy a Kálumben 9 krtól kezdve az órára az említett időben mért számlázokom. By jutányos áron a t. közönségnek kiszolgáltatnám.

A fontosságtól függetlenül szegedi órák órára csak beakadályozott vannak elfordítva, ennek folytán kevesebb időbe kerül az üvegek kikeresése és így en is olcsóbban szilárdon. Errekkor elküldése czéljából a n. e. közönségnek figyelemet az írástommal amerikai nagy czégtalakra sziveskedjek figyelem.

Bármely vastag órára csak 6 kr. Egy kerek óra bádóg ráma üveg számlappal 1 frt 75 kr. Európai és amerikai gyártmányok

Halló! ki beszél!?

MISI ZSIGA, az amerikai órás!

Mi tetszik?

Hozzátok szölok, Polgártársaim, halljatok és csodáljatok a még sohasem létezó és minden emberre nézve oly előnyös indítványomat. Utletemben egy újabb reformot csináltam és pedg nagyon fontos minden oratulajdonosa nézve! Minden polgártárs, a ki nálam zsebráját, inga-, ébrészto- és fali-, egyzsoval mindennemű órát vesz és vett, 20 kr. évi díjfértés mellett, írásbeljleg és törvényileg kötelezem magamat, tehát biztosítottam, minden néven övezendő, az óra szerkezetében eshető hibát, lejegtes általi trórák, így Polgártárs ki nem vette nálam az óráit, 30 kr. évi díjat fizet, továbbá pedig 30 kr. évi díj fértés mellett, a zsebróra törött üveget, bármennyi legyen is az, egész éven átlan egészen kötelezem magam felszerelni. — Hasznos és észszeru intézmény ez minden osztályhoz tartozó egyéniségre nézve, így pl. az a nyudostan lefeküdhét és óráját nem kell félteni a gyermek elől, batran leheteti mindenhova, a gyermek esetleg jászhat vele, ha baj történik, van a ki orvosolja az az óráit a nélkül, hogy pénzbe kerülne. A munkás ember emelhet bármily is, nem kell félteni, hogy osszenyomja az óráit, vagy más bajt csinál neki, elejtheti, az sem baj, hiszen van a ki megcsinálja, így minden ember be fogja látni, ennek észszeru és parjati ritkító előnyös voltai.

— Polgártársaim! A legnagyobb gondot okoz egy rossz óra! Ha az óra megáll, nem tudjuk hanyat ütő-t az óra, nem tudjuk hogy mikor kell az orvosságot bevenni, nem tudjuk, hogy mikor lesz a váltók ovatolva, nem tudjuk, hogy mikor kell lefeküdni, vagy felkelni, de a legnagyobb baj az, hogy nem tudjuk, mikor kell a kaveházból tavozomunk a) draga feleslegünkhez, meg ami fő, a fiatal ember nem tudja pontosan a rendezvovus-t betartani, és mind tudvalegosan a rossz óráknak következménye, tehát Polgártársak, ezen segíteni kell, a pontosságot becsület követelni — és ez mind 50 — 60 kr. évi díjfértés mellett, üvegeket kívül 20 — 30 krajczárért megszereshető! — Fel tehát Polgártársaim! Itt az idő most vagy soha. Meg kell próbálni, nem bánja ezt meg soha senki!

Azokéint vagyok bator a n. e. közönségnek figyelemet arra terelni hogy ékszerre, lánczok, órák a legjavobbb választásokon, legjutányosabb szigorúan szabott árak mellett kaphatók nálam, ugyazintan mindennemű e harom szakmából vagy tárgyakkal hallatlan olcsó áron levezek nálam a leg-újabb pontossággal, jótállás mellett, elvezendo, illetve javítva.

Végül kérem a n. e. közönséget előírtoknál színhelyi érteztien rendelés-nyelvel csak megjelölteni sziveskedjék a maradvó magamat tapasztalni meg indítalaba ajánlva legjavobbb díszlettel.

MISI ZSIGA ékszerész, órás- és lánczész

Széchenyi-tér 9. sz. (régí Zsótér-ház, városház mellett.)

Czélészterő minden becsületes óratulajdonosnak. Bármilyen órártés dilon díjbitrásás évenre 30 krajczár. Az amerikai legjutányosabb órászilátlétez.

Értelmeztel vagy órájavítókészletet legjavobbb szabbott árak orszékkéiténtek. Egy fali óra lincsal 1 forint 50 krajczár.